

Nr. 12 og vil afhænge deraf. Forslag under Nr. 7 staar i Forhold til Forslag under Nr. 18, og Forslag under Nr. 8 ligeledes til Forslag under Nr. 18, Forslagene under Nr. 10 og Nr. 11 ligeledes. Forslag under Nr. 12 har jeg udtalt mig om. — Under Nr. 15 har et æret Medlem filltet det Forslag, at Udskylnng skulde være forbuden. Seg kan ikke se, at der er nogen Grund til at forbyde det, da det synes at være en Fremgangsmaade, som med Nytte er anvendt, saaledes ved de større Vandløbsreguleringer paa Yllands Sydvestkyst. Seg tror ikke, at der er Anledning til at forbyde en Fremgangsmaade, som, hvor den kan anvendes, vistnok vil spare Befoetninger, og som i ethvert Tilfælde ikke vil blive anvendt uden med Landvæsenkommissionens Tilladelse, og forsaavidt der skjønnes, at det maatte være hensigtsmæssigt. — Et æret Mindretal har under Nr. 17 filltet det Forslag, at der skulde staa „undtagelsesvis“, og at Ordene „eller længere“ skulde udgaa. Seg tror ikke, at en saadan Sikkerhedsstagen egentlig talt har stort at betyde; man maa dog i hvert enkelt Tilfælde overlade det til Landvæsenkommissionens Skjøn, hvorvidt den vil gaa; jeg anser derfor denne Tilføielse for at være temmelig unyttig. — Under Nr. 19 er der af et Mindretal filltet et Forslag, der gaar ud paa, at den paagældende Foranstaltning væsentlig skal kræves i Agerbrugets Tjeneste og Interesse, og den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte i de Ord, hvormed han begrundede Forslaget, at det hidtil havde været Tilfældet, at det væsentlig var Hensynet til Agerbruget, der maatte begrunde de Arbejder, som omhandles i § 9. Seg tror ikke, at Lovforslaget giver Anledning til at tro, at man har tænkt sig nogen anden Ordning for Dieblittet. Det forekommer mig, at det ligger saa nogenlunde tydeligt i Lovforslagets Ord, at det netop er Agerbruget, man har Diet rettet paa, idet der staar: „at Landvæsenkommissionen har at afveie de Fordele, som Reguleringsarbejderne vilde medføre for nogle af de paagældende Arealer, imod de Befoetninger, mulige Ulemper eller Beskædigelser for andre Arealer, som o. s. v. . . .“ Her er altsaa Tale om Arealer, og derved ledes Tanken nærmest hen paa Arealer, der benyttes i Agerbrugets Tjeneste og Interesse, saa jeg tror, at den Reservation, man vil tage imod, at der fraviges fra Lovgivningens tidligere Princip, er overflødig. Grunden til, at det sidste Punktum skal udgaa, kan jeg ikke indse.

Breinholdt. Seg tror næsten, at den høitærede Minister i de Bemærkninger, han gjorde til adskillige af mine Udtalelser igaar, ikke har været fri for at lægge en lille Smule Mere og Andet deri, end der i Grunden laa. Med Hensyn til det, at jeg igaar ganske kort — ligesom jeg ogsaa i Betænkningen ganske kortelig har omtalt det —

omtalte, at den nærmeste Foranledning til dette Lovforslags Fremkomst var et Andragende fra Høvedelskabet, da har jeg aldrig villet gjøre dette Andragende til at være den egentlige Grund til, at dette Lovforslag er fremkommet. Seg har kun som en historisk Notits bemærket, at Andragendet var den nærmeste Foranledning dertil. — Med Hensyn til de Indvendinger, jeg igaar gjorde mod, at Lovforslaget afveg for stærkt fra det Bestaaende, hvortil den høitærede Minister bemærkede, at man ikke kan lovgive om et saadant Emne og i det Hele taget faae Forbedringer, undtagen at Ufveigelse ogaa maatte fremkomme, da ere mine Udtalelser igaar ikke gaaede ud paa at indvende Noget imod Ufveigelse, undtagen forsaavidt Ufveigelserne ikke krævedes af Nødvendigheden. Det var netop de Ufveigelse, som jeg tror ikke kræves af Nødvendigheden, ved hvilke jeg havde den store Betænkelighed. Med Hensyn til den Mistillid, som jeg igaar skulde have udtalt til Landvæsenkommissionen, og som den høitærede Minister udlede af, at jeg i Andringsforslaget under Nr. 17 havde foreslaaet, at der kun undtagelsesvis og for en kortere Strækning skulde kunne graves et helt nyt Løb, og havde sagt: „Man har gennem disse to Kauteler søgt at modvirke radikale Omreguleringslyster, som vi have frygtet for ganske vist ville kunne opstaa“, da tror jeg nok at turde sige, at dermed er der ingenlunde sigtet, i alt Fald da ikke direkte, til Landvæsenkommissionen, men meget snarere er der ved dette Udtryk sigtet til Lodseierne, hos hvem der muligens vilde kunne opstaa radikale Reguleringslyster. Seg tror, at det i Grunden ikke kan forstaaes anderledes, end at det er sagt i al sin Almindelighed, idet der paa ingen Maade er givet dette Udtryk nogen speciel eller særlig Adresse til Landvæsenkommissionen. Med Hensyn til det Punkt, hvormed Debatten særlig har dreiet sig igaar, nemlig Vandsynsmændene, udtalte den høitærede Indenrigsminister, at han ikke vilde benegte, at de nok undertiden kunde have stiftet en vis Nytte, men at Erfaringen dog gif i en noget modsat Retning, idet de i Reglen havde meget vanskeligt ved at magte det Hverv, der var dem overdraget, og da navnlig den skriftlige Del deraf. Den ærede Landsdtingsmand for Ste Arebs her ligeoverfor (Drenhøll) udtalte sig temmelig bestemt igaar imod Vandsynsmændene. Dette Sidste undrede mig til en vis Grad, saa meget mere, som der synes at herste en anden Stemning i den Del af Landet, hvor han nærmest hører hjemme, en Stemning, der jo ogsaa er bleven den høitærede Minister bekendt, idet de Erklæring-ger, der ere indhenteede fra de forskjellige Amtsraad, overalt hvor det Punkt omtales, gaa i Favør af at bibeholde Vandsynsmændene, og det i samme Omfang, som man nu har dem. Men ganske særligt siger Amtsraadet for Søland—Falsters Stift — med den høitærede Formands Til-